

KEMALİST DEVRİMDE İŞÇİ SINIFININ ROLÜ

Aydınlık Gazetesi, 5 Haziran 2018

Yıldırım Koç

Kemalist Devrim, Türkiye'nin milli demokratik devriminin en başarılı aşamasıdır. Ancak 1946 yılından itibaren Kemalist Devrim'den sapıldı. Günümüzün görevi, Kemalist Devrim'i daha da geliştirerek hayata geçirmek, milli demokratik devrimimizi ilerletmektir.

KEMALİST DEVRİM'İN İLK AŞAMASINDA İŞÇİ SINIFI

Kemalist Devrim'in 1923-1946 döneminde Türkiye'de işçi sınıfı son derece zayıftı. Sınıf bilinci ve hatta işçilik bilinci bile çok geriydi. Kemalist Devrim, bu aşamada, işçi sınıfının bir kesimini oluşturan memurların öncülüğünde köylülüğe dayandı.

Türkiye'nin nüfusu 1927 yılında 13,6 milyon, 1935 yılında 16,2 milyon, 1940 yılında 17,8 milyon ve 1945 yılında 18,8 milyondur. 1935 yılında 7 ve daha yukarı yaşlardaki toplam nüfusun yalnızca yüzde 20'si okuma yazma biliyordu. Erkeklerin yüzde 69'u, kadınların ise yüzde 90'ı okuma yazma bilmiyordu. 1945 yılında erkeklerin yüzde 56'sı, kadınların yüzde 83'ü okuma yazma bilmiyordu.

1923-1946 döneminde ücretlilerin sayısı azdı.

1927 yılında Cumhuriyet döneminin ilk sanayi ve işyerleri sayımı da yapıldı. Türkiye'de 65.245 işyeri bulunuyordu. Bu işletmelerin yüzde 43'ünde ücretli işgücü istihdamı yoktu. 4 ve daha fazla sayıda kişinin çalıştığı işyerlerinde toplam 165.886 kişi bulunuyordu. Bu kişilerin 10.941'i patron, 7817'si memur (büroda çalışan işçi ve teknisyen) ve 147.128'i işçiydi. İşçilerin 22.684'ü 14 yaşın altındaydı.

1932 yılında Teşviki Sanayii Kanunundan yararlanan 1473 işletmede yalnızca 52.172 işçi ve ustabaşı ile 3142 memur bulunuyordu. 1933 yılında 1398 işletmedeki işçi ve ustabaşı sayısı 62.215 ve memur sayısı 2774 oldu. 1934 yılında ise 1309 işletmede 66.247 işçi ve ustabaşı ve 2903 memur istihdam ediliyordu.

1937 yılı sonunda Türkiye'de 5 ve daha fazla sayıda işçi çalıştıran 6252 işyerinde yalnızca 265.341 işçi ve 15.422 müstahdem istihdam ediliyordu. 5-9 işçi çalıştıran 2837 işyerinde 18.056 işçi ve 1413 müstahdem, 10 ve daha fazla sayıda işçi çalıştıran 3415 işyerinde 247.285 işçi ve 14.009 müstahdem bulunuyordu.

1938 yılında 10 ve daha fazla sayıda işçi çalıştıran işyerlerinde uygulanan anketin sonuçlarına göre, 4456 işyerinde 180.374 işçi ve 18.170 müstahdem çalışmıştı. 1943 yılı sonunda ise, 3205 işyerinde 275.083 işçi ve 26.193 müstahdem istihdam ediliyordu.

Nicelik ve nitelik olarak güçlü bir işçi sınıfının bulunmadığı koşullarda, 1946 yılında Kemalist Devrim'den geriye gidiş zor olmadı.

GÜNÜMÜZDE KEMALİST DEVRİMDE İŞÇİ SINIFI

Kemalist Devrimin amacı, bağımsız ve demokratik bir ulus devlet kurmak, bu devletin sınırları içindeki Türkiye halkını Türk milletine dönüştürmek ve insanları kul olmaktan kurtarıp özgür bireyler haline getirmektir.

Günümüzde Türk milletinin büyük çoğunluğunu oluşturan Türkiye işçi sınıfının çıkarları, bu hedeflerle birebir örtüşmektedir.

İşçi sınıfımız ancak bağımsız ve demokratik bir ulus devlette insanca yaşama ve çalışma koşullarına kavuşabilir. Bunun yolu da vatan mücadelesiyle emek mücadelesinin bütünlüğünden geçmektedir. Milli birlik, emperyalistlerin işçi sınıfını etnik kökene ve inanca göre bölme ve parçalama çabalarının panzehiridir. Kulluktan kurtulmuş işçiler, hem kendi bireysel haklarını, hem de sınıflarının ve Türk milletinin çıkarlarını koruyabileceklerdir.

Atatürk'ün arkasında güçlü bir işçi sınıfı hareketi yoktu. Bugün ise Kemalist Devrim'i geliştirerek korumak isteyenlerin sırtlarını dayayabilecekleri güçlü bir işçi sınıfı var (tabii eğer bu fırsatı değerlendirebilirlerse).